

ОБЩИНА ГЛАВИНИЦА

ОБЛАСТ СИЛИСТРА

ПРОЕКТ !!!

Н А Р Е Д Б А

№ 16

НА

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – ГР. ГЛАВИНИЦА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ

ГЛАВИНИЦА, 2020 г.

Глава първа **ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ**

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Главиница

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък.
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл.6 (1) Общината предоставя ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица по този закон;
2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. данъчните облекчения и освобождавания по този закон;
5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. данни от значение за определяне на таксата за битови отпадъци, като обхватът на данните се определя със заповедта по ал. 2;
7. други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал.1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

(3) Заповедта по ал.2 се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и Националното сдружение на общините в Република България.

Глава втора Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част на имота.

Чл.15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя, в размер на 2,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение №2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти данъчната им оценка съгласно приложение №2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка

съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните недвижими имоти, принадлежащи или ползвани от предприятия.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) Случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22 от ЗМДТ, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14, от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имуществата в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имуществата на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорот е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако

последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7 на сто** за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5 на сто** за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. (1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 44, а при замяна - от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,7 на сто** - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **4 на сто** -при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **3 на сто** върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 32, ал. 3 – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) Декларацията по ал.3 не се подава в случаите по чл.44, ал.5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т.5,6,8 и 9 от ЗМДТ, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задължено лице.

(2) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл.32 от ЗМДТ, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и регистъра на населението.

Чл.41. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

Където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2 ;

1. Имущественият компонент (*ИмК*) се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{Ск} \times \text{Кгп},$$

Където:

С_{kw} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

- а) до 55 kW включително – **0,38лв.** за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – **0,60лв.** за 1 kW;
- в) над 74kW до 110kW включително – **1,21лв.** за 1kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително – **1,48 лв.** за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – **1,92 лв.** за 1 kW;
- е) над 245 kW – **2,52 лв.** за 1 kW;

К_{гп} е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Екологичният компонент (*ЕК*) се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
Без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „ЕЕV“	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

1. товарно ремарке – 7лв.
2. къмпинг ремарке - 20лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 10лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 15 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – 30 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – 35 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 50 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 75 лв.
6. над 750 куб. см – 100 лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013" на базата на общото тегло е, както следва:

1. до 400 кг включително – 5,00 лв.
2. над 400 кг – 8,00 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 75 лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 150 лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер 15 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	Равна или повече от	По-малка от	Задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	Други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64
	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б) с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1228
	40	-	1228	1817

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 100 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер 150 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 15 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 20 лв.
3. над 37 kW – 30 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 50 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер 50 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима маса		Данък (в лева)	
	Равна или повече от	По-малка от	Задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	Други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536
Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
В) с четири оси	23	-	434	675
	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

(14) Когато в регистъра по чл.54, ал.1 от Закона за местните данъци и такси няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 2лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 2лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,2лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер 150лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер 30лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер 5лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,20лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 1,00лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 20 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – 12лв.

3. за делтаплан – 12лв.

4. за мотоделтаплан – 20лв.

5. за свободен балон – 30лв.

6. за планер – 30лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабо населените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

Чл. 47. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл.54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 (патентни дейности) от Закона за местните данъци и такси, се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл. 51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение №4 от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността, приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4.

(7) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1-36 от Приложение №4 от ЗМДТ (патентни дейности), заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение №4 от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено

копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец, декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение №1.

Раздел VI Туристически данък

Чл. 57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58. (1) Данъкът се определя в размер на 0,20лв. за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията на средствата за подслон и местата за настаняване.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл. 5а от Закона за местните данъци и такси.

(4) Данните по ал. 3 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до три дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.

(5) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 59. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 60. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от този закон.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 61. (1) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в размер на 300 лв. в срок до 31 октомври на предходната година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал.1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал. 1, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 62. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 63. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 64. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година; ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници

Чл. 65. Данъкът по чл. 61 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 66. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 65, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§1. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината или определени от него лица.

§2. Тази Наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

§3. Наредбата е приета с Решение № по Протокол № от..... г. на Общински съвет Главиница.

§4. С приемане на настоящата Наредба се отменя Наредбата за определяне на местните данъци на община Главиница, приета с Решение № 20 по Протокол № 4 от 07.02.2008 г. на Общински съвет Главиница и съответните и изменения.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

1. Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма —данъкът се определя в размер на 100 лв. за стая според местонахождението на обекта:

2. Заведения за хранене и развлечения-данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) Ресторанти:

1-2 звезди	5 лв.
3 звезди	10 лв.

б) заведения за бързо обслужване:

1-2 звезди	1 лв.
3 звезди	3 лв.

в)питейни заведения, с изключение на посочените в буква „е“:

1-2 звезди	3 лв.
3 звезди	5 лв.

г) кафе-сладкарници:

1-2 звезди	2 лв.
3 звезди	10 лв.

д) барове: - дневни:

2 звезди	10 лв.
3 звезди	15 лв.
- нощни: 2 звезди	10 лв.
3 звезди	30 лв.

е) бюфети, каравани и павилиони – за обект: 100 лв.

3. Търговия на дребно до 100 кв.м. нетна търговска площ на обекта – данъкът се определя в размер на 4 лв. за кв.м. нетна търговска площ.

4. Платени паркинги – данъкът се определя в размер на 10 лв. за 1 брой място за паркиране.

5. Дърводелски услуги – данъкът се определя в размер на 50 лв.

6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги – данъкът се определя в размер на 40 лв.

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали – данъкът се определя в размер на 500 лв.

8. Обушарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 40лв.

9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на 100лв.

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 150 лв. за работно място.

11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 200лв. на брой устройство.

12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 150лв. за работно място.

13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размерна 100лв. за работно място.

14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 60лв. 15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 180лв.

15. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 190лв.:

16. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 400 лв.

17. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 150лв.
18. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 500лв.
19. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на 150 лв.
20. Отм., ДВ бр.98 от 2018 г.
21. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 3000лв.
22. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 500лв.
23. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 2000лв.
24. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 200лв.
25. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 500 лв.
26. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 150лв.
27. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книгоvezки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 50 лв.
28. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 50 лв.
29. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 3000лв.
30. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 70 лв.
31. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 300 лв.
32. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения, както следва:
 - а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 100 лв.
 - б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 8 лв.
 - в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 40лв., и билиард — данъкът за маса е в размер на 40 лв.
33. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя, както следва: за 1 кв.м. - 1,5 лв. и за един фитнес уред - 300 лв.
34. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 133лв. на брой съоръжения:
35. Мелничарски услуги:
 - а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 20лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.
 - б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600лв.
36. Услуги с атрактивен характер:
 - а) корабчета 750 лв. на брой
 - б) лодки 450 лв. на брой в) яхти 900 лв. на брой
 - г) джетове 900 лв. на брой
 - д) влакчета 30 лв. на място
 - е) файтони 75лв. на място
 - ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения 150 лв. на брой оборудване
 - з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни 150 лв. на брой оборудване
 - и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши 150лв. на място
 - к) детски колички и моторчета 150 лв. на брой
 - л) стрелбища 300лв. на брой стрелбище
37. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:
 - а) мотопеди, мотоциклети 200лв.
 - б) други МПС 500 лв.

38. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000лв. за брой моторно превозно средство.

39. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:

а) комбайн — 400 лв.

б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 120 лв.

в) прикачни, навесни и стационарни машини — 15лв.